

- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze będzie twierdząca w odniesieniu do jednej z wymienionych kategorii wydatków: czy na podstawie art. 6 pkt 2 i art. 17 ust. 2 i 6 szóstej dyrektywy dopuszczalny jest przepis krajowy taki jak ten będący przedmiotem postępowania, który został wydany przed wejściem w życie dyrektywy i zgodnie z którym podatnik nie może odliczyć podatku VAT, uiszczonego w związku z uzyskaniem określonych towarów i usług, w pełnej wysokości, tzn. tylko do wysokości podatku należnego z tytułu tego świadczenia, ponieważ zafakturował wynagrodzenie za nie włącznie z podatkiem VAT?
- 3) Jeżeli w odniesieniu do „wydawania posiłków i napojów” spełniony jest wymóg wymienienia kategorii dostatecznie określonych towarów i usług: czy art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy stoi na przeszkodzie zmianie obowiązującego wyłączenia odliczenia naliczonego podatku, jeżeli w przypadku tej zmiany można przyjąć, że zasadniczo zakres wyłączenia zostanie ograniczony, przy tym nie można jednak wykluczyć, że w konkretnym przypadku w danym roku, w szczególności ze względu na ryczałtowy charakter zmienionego uregulowania, zakres obowiązywania ograniczenia odliczenia ulegnie rozszerzeniu?

(¹) Druga dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – struktura i warunki stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 71, s. 1303)

(²) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 26 stycznia 2009 r. – Gerardo Ruiz Zambrano przeciwko Office national de l'emploi (ONEM)

(Sprawa C-34/09)

(2009/C 90/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerardo Ruiz Zambrano

Strona pozwana: Office national de l'emploi (ONEM) [krajowy urząd pracy]

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12, 17 i 18 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską – każdy z tych przepisów z osobna lub rozpatrywane łącznie – przyznają obywatelowi Unii prawo pobytu na terytorium państwa członkowskiego, którego jest on obywatelem niezależnie od tego czy wcześniej skorzystał z prawa do przemieszczania się na terytorium państw członkowskich?
- 2) Czy art. 12, 17 i 18 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w związku z art. 21, 24 i 34 karty praw podstawowych (przyjętej przez Radę Europejską w Nicei w dniu 7 grudnia 2000 r., opublikowanej w brzmieniu obowiązującym w Dz.U. C 303 z dnia 14 grudnia 2007 r.) należy interpretować tak, że przyznane w tych przepisach prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich każdemu obywatelowi Unii w sposób niedyskryminujący ze względu na przynależność państwową oznacza, że w przypadku, gdy obywatel ten jest małoletnim małym dzieckiem na utrzymaniu wstępnego będącego obywatelem państwa trzeciego, należy temu dziecku zagwarantować korzystanie z prawa pobytu przysługującego mu na terytorium państwa członkowskiego, w którym ma ono miejsce zamieszkania i którego jest ono obywatelem, niezależnie od tego czy wcześniej skorzystał – sam czy też z pomocą swego opiekuna prawnego – z prawa do przemieszczania się na terytorium państw członkowskich, jednocześnie zapewniając temu prawu skuteczność (effet utile), która została uznana za konieczną w orzecznictwie wspólnotowym (wyrok Trybunału z dnia 19 października 2004 r. w sprawie C-200/02 Chen przeciwko Zjednoczonemu Królestwu), żeby wstępnemu będącemu obywatelem państwa trzeciego, który utrzymuje to dziecko i posiada wystarczające środki finansowe i ubezpieczenie na wypadek choroby, przyznać pochodne prawo pobytu, z którego ten obywatel państwa trzeciego korzystałby gdyby utrzymywane przez niego małoletnie dziecko było obywatelem Unii nieposiadającym obywatelstwa państwa członkowskiego, w którym ma ono miejsce zamieszkania?
- 3) Czy art. 12, 17 i 18 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w związku z przepisami art. 21, 24 i 34 karty praw podstawowych należy interpretować w taki sposób, że prawo pobytu małoletniego dziecka będącego obywatelem państwa członkowskiego, na którego terytorium ma ono miejsce zamieszkania, musi oznaczać przyznanie zwolnienia z obowiązku posiadania pozwolenia na pracę wstępnemu będącemu obywatelem państwa trzeciego, który utrzymuje to dziecko i który pomimo niespełnienia wymogu pozwolenia na pracę wymaganego prawem państwa członkowskiego, w którym ma ono miejsce zamieszkania spełnia jako pracownik najemny podlegający systemowi zabezpieczenia społecznego tego państwa wymóg posiadania wystarczających środków finansowych i ubezpieczenia na wypadek choroby, tak żeby do prawa pobytu przysługującego temu dziecku przypisana była skuteczność (effet utile), którą orzecznictwo wspólnotowe (ww. wyrok w sprawie Zhu i Chen) uznało względem małoletniego dziecka będącego obywatelem europejskim posiadającym obywatelstwo innego państwa członkowskiego niż to, w którym dziecko to utrzymywane przez wstępnego będącego obywatelem państwa trzeciego ma miejsce zamieszkania?